

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

283

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Teodor

PRZEKAZUJĄCY

Państwowa Agencja Restrukturyzacji Górnictwa Węgla Kamiennego

WYKONAWCA SPISU

Państwowa Agencja Restrukturyzacji Górnictwa Węgla Kamiennego

ROK PRZEKAZANIA

2000

MIJESCOWOŚĆ

Gołuchowice

GMINA

Siewierz

POWIAT

Będzin

WOJEWÓDZTWO

śląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Gołuchowice

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

1917

–

1925

	DOK. TEKSTOWA	DOK. KARTOGRAFICZNA	SUMA
ILOŚĆ JEDNOSTEK	0	5	5
ILOŚĆ PODJEDNOSTEK	0	8	8
ILOŚĆ mb	–		
ILOŚĆ SKANÓW	0	5	5

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: brak

KARTOGRAFIA: karty tytułowe; mapy wyrobisk; profile geologiczne

-

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Teodor		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	-		
NAZWA ZŁOŻA			
RODZAJ KOPALINY	węgiel brunatny		
NAZWA TG			
NAZWA OG	Teodor nr 498		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	1908	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	1924
KONCESJA I WYGASZENIE	-		

Kopalnia prowadziła eksploatację węgla brunatnego w rejonie miejscowości Gołuchowice (obecnie gmina Siewierz, powiat będziński, województwo śląskie).

Kopalnia była czynna w latach 1908–1911 i 1919–1924. W latach 1908–1911 należała do Henryka Berndta. W 1919 r. przejęła ją spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Kopalnia Węgla „Teodor” (jej udziały należały do Stanisława Holenderskiego i Izaaka Jüngstera). Eksploatację prowadzono na nadaniach „Teodor”, „Kora”, „Ludwik” i „Henryk”. Miąższość pokładu wynosiła od 0,3 do 0,9 m.

Maksymalną wielkość produkcji (19 669 t) kopalnia osiągnęła w 1920 r.

Bibliografia

Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.

Rutkowski F., *Węgiel brunatny w zagłębiu Dąbrowskiem*, „Przegląd Górniczo-Hutniczy” 1923, nr 11.